

OBDAVČITEV E-STORITEV Z DDV PO VSTOPU SLOVENIJE V EU

Republika Slovenija je uvedla sistem davka na dodano vrednost z Zakonom o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju zakon), ki je bil uveljavljen s 1. julijem 1999. Z njim je Slovenija uredila obdavčevanje prometa blaga in storitev z davkom na dodano vrednost na davčnem območju Slovenije in pri uvozu blaga s tujih davčnih območij na slovensko davčno območje. Dne 16. aprila 2003 je Republika Slovenija skupaj z devetimi drugimi državami podpisala pogodbo o pristopu k Evropski uniji. Pogodba bo uveljavljena s 1. majem 2004. S tem dnem bo Slovenija postala članica skupnega evropskega trga, kar bo imelo pomembne posledice tudi za obdavčevanje prometa blaga in storitev, ki jih bodo slovenski davčni zavezanci opravljali oziroma pridobivali na davčnih območjih drugih držav članic Evropske unije. Iz teh razlogov Slovenija dokončno usklajuje obstoječo zakonodajo s področja DDV z zakonodajo Evropske unije.

V zakonu, ki bo s spremembami in dopolnitvami začel veljati 1. maja 2004, je treba upoštevati predvsem rešitve, vsebovane v Šesti direktivi Sveta 77/388/EEC s kasnejšimi spremembami in dopolnitvami, glede elektronsko dobavljenih storitev pa je potrebno izvesti še uskladitve z direktivo Sveta 2002/38/EEC.

V zakonu bo tako določena posebna ureditev za obdavčevanje elektronsko opravljenih storitev, ki jih osebam v Evropski uniji, ki niso davčni zavezanci, opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža ali poslovne enote v Evropski uniji in ki niso kakorkoli drugače zavezani k identifikaciji za namene DDV v Evropski uniji (neregistrirani davčni zavezanci). Ti se bodo po 1. maju 2004 evidentirali za elektronsko opravljanje storitev v eni izmed držav članic Evropske unije, lahko tudi v Republiki Sloveniji.

Neregistriranemu davčnemu zavezancu, ki bo v Sloveniji evidentiran za opravljanje elektronskih storitev, bo omogočeno izpolnjevanje administrativnih obveznosti samo v Sloveniji, čeprav bo opravljal elektronske storitve osebam v več državah članicah in se mu tako v nobeni drugi državi članici ne bo potrebno identificirati za namene DDV.

Neregistrirani davčni zavezanec, ki kot državo članico za evidentiranje izbere prav Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj začne elektronsko opravljati storitve, sporočiti pa mora tudi, kdaj njegova dejavnost preneha ali se spremeni tako, da se določb, glede te ureditve, ne more več uporabljati. Predpisani so tudi podatki za identifikacijo, ki jih mora neregistrirani davčni zavezanec posredovati ob prijavi za evidentiranje, kot tudi zahteva po sporočanju njihovih sprememb. Neregistriranemu davčnemu zavezancu davčni organ na osnovi posredovanih podatkov dodeli individualno številko, ki služi za evidentiranje. O dodeljeni individualni številki davčni organ neregistriranega davčnega zavezanca obvesti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

Neregistrirani davčni zavezanec bo DDV od elektronsko opravljenih storitev obračunaval po davčnih stopnjah, ki veljajo v državah članicah, kjer imajo prejemniki sedež, stalno prebivališče oziroma običajno prebivajo. Obveznost neregistriranega davčnega zavezanca je, da DDV, izkazan v obračunu DDV, plača ob predložitvi obračuna. Omenjene osebe imajo po določbah posebne ureditve namesto pravice do odbitka vstopnega DDV, pravico do vračila vstopnega DDV na podlagi zahtevka.